

OVER BEROEPS MALACOLOGEN, AMATEURS EN VERZAMELAARS.

Malacologie is de wetenschap, die de stam der mollusken tot voorwerp van studie heeft. Een conchioloog is iemand die zich bezig houdt met slechts de schelp van deze dieren. Een beroepsmalacoloog is degene die deze studie beroepshalve verricht. Een amateur verricht deze studie uit liefhebberij. In het eerste geval is men dagelijks met deze studie bezig, in het tweede geval is voor deze studie slechts een beperkte tijd beschikbaar. Een eerste vereiste voor de malacoloog is, dat hij een aantal van zijn beesten kent. Afhankelijk van zijn instelling, zijn nieuwsgierigheid, technisch kunnen en wetenschappelijke inslag, zal hij op een gegeven moment niet meer tevreden zijn met zijn vormenkennis maar voelt in zich de drang naar kennis van de aard der betrekkingen tussen zijn schelpen en andere factoren. Hij wordt er zich van bewust, dat het levende dieren zijn geweest die nu in zijn doosje liggen. Hoe zijn ze geworden? Hoe hebben ze geleefd? Waar leefden zij? Wat zegt hun voorkomen over tijd en plaats?

Ge ziet, dat het onderscheid tussen beroeps- en amateurmalacoloog is weggevallen. Beiden hebben dezelfde interesses. Beiden hebben nu ook belang bij elkaars werk. De beroepsmalacologen zijn in het voordeel boven de amateurs omdat bibliotheek en handcollectie eerstgenoemden permanent ter beschikking staan. De amateur weet dit en zal, nu hij dit stadium bereikt heeft, nooit vergeefs bij zijn beroeps-collega aankloppen. Deze amateur weet wat hij vraagt. En nooit zal hij zijn collega overstelpen met een hoeveelheid, liefst onuitgezocht en vuil materiaal en de vraag: Determineer dat eens even! ZIJN vraag betreft de controle van determinaties van enige critische soorten die hij zelf stelde, ofwel het is een determinatievraag voor een voorwerp waar hij beslist niet uit kon komen. En steeds zal hij bedenken: Ook de beroepscollega krijgt werk opgedragen, dat af moet. Het is hier nu ook de plaats op te merken, dat een academicus-entomoloog van professie, amateur malacoloog kan zijn. Evenzeer komt het voor, dat beroepsbiologen zich tot specialisten-amateurs wenden om hulp.

De beginnende amateur staan Nederlandse boeken ter beschikking die hem wegwijs maken en waarmee hij alle nederlandse mollusken kan determineren. De

-bibliotheek-

bibliotheek van uw stad kan u eraan helpen. U kunt er ook zelf kopen. Sommige boeken zijn niet zo duur. U kunt in uw stad contact zoeken met collega-amateurs of professionals. Ge kunt excursies maken in hun gezelschap. Ge kunt hulp vragen aan zeer velen. Maar, waarde vriend, ge moogt niet verlangen dat een malacoloog uw collectie tropische schelpen, waarvan geen vindplaats of verzamelaar bekend is, op uw verzoek gaat determineren. U laat deze mens dan nutteloos werk doen. Het resultaat is, dat er een naam bij uw schelpje ligt waarvan ge zelf de juistheid niet kunt beoordelen. Een naam waarmee ge niets kunt doen. Een naam die u niets zegt, die onbegrepen te pronk ligt bij uw schelp.

Daarom zij uw verzameling meer dan een aantal lege horens die meer of minder zeldzaam zijn. Uw verzameling moet minstens zijn: documentatiemateriaal dat vertrouwen wekt en waar men iets mee kan doen. Laat de geleerde naam er dan maar aan ontbreken. Het stuk waaraan u uw waarnemingen verrichtte ligt daar. Het relaas van uw nauwkeurige waarneming heeft u op schrift staan. En als uw verhaal dan gedrukt gaat worden staat er altijd iemand klaar om uw stuk van overtuiging te determineren als u dat zelf niet heeft kunnen doen.

Zij, die er plezier in hebben te verzamelen om het verzamelen zelf, dienen te weten dat hun liefhebberij hen gezond houdt en een nuttige ontspanning geeft. Wij kunnen hen benijden omdat zij nog een vreugdekreet kunnen slaken bij het vinden van een zeldzaamheid, die je hen voor nog geen honderd gulden uit handen kunt peuten. De wetenschap verheugt zich dan misschien over een nieuwe vindplaats die een nieuw licht kan werpen op een zoögeografisch probleem. Deze verzamelaars zijn goede soortenkenners en zij kunnen grote malacologen worden.

Tot slot nog een kleine beschouwing over "liefhebberij". Ook in de hobby moet men zich kunnen beperken. Als men geen Spaans kent moet men geen hobby hebben waaraan spaanse literatuur te pas komt. En als men nu toch deze liefhebberij wil beoefenen wel, dan lere men eerst Spaans. Ge moet beginnen met zelf iets te doen, met zelf iets voor uw liefhebberij over te hebben: tijd, geld, moeite. Ge MOET eens naar een museum gaan waar schelpen liggen uitgestald. Ge MOET eens op-visite gaan bij een kennis, die in uw hobby verder is dan gijzelf. Stapje voor stapje kunt ge dan verder komen.

Ge kunt hulp verwachten van leden van onze vereniging en die hulp kan nog persoonlijk gericht zijn ook. Maar dan moet u vragen: precies en scherp omlimnd zeggen waaruit uw moeilijkheden bestaan en geen hulp verlangen op een vaag algemene kreet uwerzijds. U moet ook weten wat u redelijkerwijs kunt vragen. Iemand een vraag voorleggen waarop het antwoord slechts na lange jaren van studie kan worden gegeven getuigt ervan dat de vraag niet overwogen is.

L.B.